

[Hans Rasmussen.]

Det ene problem drejer sig om visse funktionærgrupper, idet såvel repræsentanten for Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer som repræsentanten for Fællesrepræsentationen for danske Arbejdsledere og tekniske Funktionærforeninger i udvalgets indstilling har udtrykt visse betænkeligheder om lovforslagets dispensationsmuligheder. Efter at den højtærede arbejdsminister har givet sit synspunkt til kende, skulle der ikke blive vanskeligheder med disse foreninger, hvis man strammer dispensationsbestemmelserne. Jeg kan i hvert fald ikke se efter det, den højtærede arbejdsminister har fremført, at der nu kan være så stor tvivl hos de store funktionærgrupper. Lovforslaget omfatter nemlig principielt alle lønmodtagere, funktionærer som arbejdere, der er underkastet helhedsløsningen og med mere end 15 timers ugentlig beskæftigelse hos den samme arbejdsgiver. Heri skulle egentlig også ligge en vis sikkerhed imod dispensationsmisbrug. Hvis man imidlertid fra funktionærgrupperne ikke mener, det skulle være tilstrækkeligt, kan jeg ikke se, at der ikke ved udvalgsbehandling kan foretages en stramning af reglerne henimod en nærmere klargøring af disse. Når lovforslaget er færdigt her i folketinget, skulle der i hvert fald ikke om et sådant spørgsmål kunne herske den mindste tvivl.

Det andet problem, som jeg gerne vil berøre, er de efterhånden mange privatorganiserede efterlønsordninger, som findes på en lang række arbejdspladser og virksomheder, og hvis oprettelse er tilskyndet gennem loven om udbyttedeling og sociale fonds. Jeg kan oplyse, at smedeforbundet har ladet foretage en undersøgelse af, hvor mange medlemmer der er omfattet af sådanne efterlønsordninger. Det viser sig, at ca. 17.000 repræsenterende ca. 24 pct. af forbundets medlemmer, der er beskæftiget på det private arbejdsmarked, har opnået sådanne hjælpeforanstaltninger. Medlemmer, der er beskæftiget ved stat og kommune, er holdt uden for undersøgelsen, da disse alle er sikret en pension. Enkelte af disse ordninger giver smedeforbundets medlemmer et beløb på helt op til 2.600 kr. om året i efterløn. Det siger sig selv, at sådanne gamle, veltjente medarbejdere i

virksomhederne, der står foran deres afgang på grund af alder, ikke bør rammes økonomisk på den måde, at de ved overgang til arbejdsmarkedets tillægspension kommer til at gå ned i efterløn. Det er et spørgsmål, der bør løses, men jeg erkender også, at dets løsning vel nok nærmere må finde sted direkte mellem parterne på de pågældende arbejdspladser eller eventuelt gennem optrukne retningslinjer mellem arbejdsmarkedets organisationer.

Folketingets medlemmer bør ikke se bort fra solidaritetsprincippet, som jo navnlig præger dette lovforslag. Efter min opfattelse må der lægges en betydelig vægt herpå. Og jeg vil ikke lade mig forstyrre af den argumentation, der har været fremført om, at for så vidt helt unge mennesker forsikringsmæssigt for samme bidrag ville søge at sikre sig i alderdommen, så kunne de, hvis de stod alene, opnå en helt anden størrelse af pensionen. Herom har der jo aldrig været tvivl. Konsekvensen af den tankegang, som sådanne betragtninger antyder, vil imidlertid blive, at de lidt ældre lønmodtagere faktisk ingen pension vil kunne opnå. Dernæst må vi vel også regne med, at ikke ret mange enkeltpersoner fra 18 års alderen vil søge sig sikret en pension til alderdommen. I hvert fald vil den fremførte argumentation helt bryde med solidaritetsprincippet, som er så vigtigt i en befolkning, der nu engang skal dele kår med hinanden. Samtidig vil enkeltpersoners sikring heller ikke få nogen synderlig praktisk betydning i den politiske og økonomiske udvikling, vi for tiden er inde i, og som folketinget i høj grad må iagttage.

Hensigten med det lovforslag, der her foreligger, og som regeringen og dermed socialdemokratiet og det radikale venstre står for, er jo blot indledningen til noget endnu større, nemlig skabelsen af en virkelig værdisikret samfundspension til alle i vort samfund. Arbejdsmarkedets tillægspension, der ved sin start bliver en ny form for pensionering, vil således blive indledningen til en forenkling og en rationalisering af hele vort pensionssystem.

Det er jo rigtigt, at der med dette lovforslag ikke er taget stilling til tjenestemandsguppen. Regeringen vil dog ikke udelukke, at tjenestemændene bliver delagtige i tillægspensionen, hvis deres forhold